

смисль. Това е същевременно и най-големия италиански износъ.

Колкото и да нѣмаме точни данни за емигрирующитѣ ежегодно българи вънъ отъ границитѣ на Европа, защото $\frac{9}{10}$ отъ тѣхъ емигриратъ тайно, нашия износъ отъ тоя родъ е сравнително най-малкъ между останалитѣ европейски страни. Надминали сж ни черногорцитѣ и зиемъ защо. Срѣщаме се, значи, въ Италия, Чернагора и т. н. съ прѣдимно *економически язви*.

Италианцитѣ емигриратъ (най-вече отъ Южна Италия -- прѣзокеанно), защото нѣматъ собствени поземелни участъци, защото голѣма частъ отъ тамошната почва е бѣдна, безводна и маларична, и най-послѣ, защото, при тѣй съществуващитѣ условия, мѣстнитѣ надници, освѣнъ че не посрѣщатъ нуждитѣ на единъ горѣ-долу съврѣменъ животъ, но не отговарятъ и на една горѣ-долу човѣшка *прѣхрана*. Това ще се види най-вече отъ резултатитѣ на анкетната комисия въ провинциитѣ Калабрия и Базилката. Тия сж, тѣй да кажемъ, само грѣбначнитѣ елементи на италианската прѣзокеанна емиграция. Има и *социални*, свързани тѣсно съ економическия строй на страната, и такива — свързани съ политическия животъ и осждената отъ всѣка наука италианска финансова система.

Емиграционното движение на италианцитѣ, слѣдователно, взето поне само отъ стопанско гледище, не е импулсирано отъ простото желание да се търси *по-добра печалба* вънъ отъ отечеството, каквото е между нашитѣ емигранти — всички отъ които иматъ поземелни участъци или поне сж синове на собственици — а отъ нуждата на цѣли маси, селения да изкарватъ *прѣхраната* си, далечъ отъ родината си, защото не могатъ да я намѣрятъ въ послѣдныя. Послѣдния тоя стимулъ за емигриране сочи вече на нѣщо болѣзненно, а тѣй прѣдизвиканитѣ отъ него движения сж социалъ-економически конвулсии.